

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1253/2019
27.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Николе Стошића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 275/18 од 24.04.2019. године и Вишег суда у Врању 2Кж1 240/19 од 25.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Николе Стошића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 275/18 од 24.04.2019. године и Вишег суда у Врању 2Кж1 240/19 од 25.09.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 275/18 од 24.04.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од две године не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци ове пресуде.

Према окривљеном изречена је и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у временском трајању од 6 месеци.

Оштећена ББ је ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању 2Кж1 240/19 од 25.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Николе Стошића, а пресуда Основног суда у Бујановцу К 275/18 од 24.04.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Никола Стошић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Николе Стошића, у односу на повреду закона – битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Према наводима захтева, побијаним правноснажним пресудама повређен је закон и Уставом загарантовано право окривљеног на правну сигурност у казненом праву, јер је, супротно начелу забране поновног суђења и кажњавања у истој правној ствари, садржаном у одредбама члана 34. став 4. Устава Републике Србије, члану 4. став 1. Протокола број 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода, имајући у виду да су против окривљеног вођена два поступка за исту радњу (исти опис радње у прекршајном поступку и оптужном предлогу), из ког разлога је одбрана предлагала да се прибаве списи Прекршајног суда у Врању – Одељење у Бујановцу, који предлог првостепени суд није прихватио.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због постојања околности (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење, а Врховни касациони суд исте оцењује неоснованим.

Наводе садржине у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адв. Никола Стошић, већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни три образложења, изнео разлоге које као правилне прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Поред изнетог, Врховни касациони суд налази да је у прекршајном поступку окривљени оглашен одговорним и осуђен зато што је управљао возилом под дејством алкохола, док из чињеничног описа кривичног дела за које је оглашен кривим из члана 289. став 1. КЗ, произилази да је као учесник у саобраћајној незгоди угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи на начин описан у изреци првостепене пресуде, при чему је оштећена ББ задобила лаке телесне повреде, па се без основа у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да су против окривљеног вођена два поступка за исту радњу.

С тога је по налажењу Врховног касационог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Николе Стошића, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП неоснован.

Надаље, бранилац окривљеног АА, адв. Никола Стошић, у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у образложењу захтева наводи да првостепени суд није ценио све писане доказе који се налазе у списима предмета, посебно налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Ивице Ристића, који је достављен суду уз поднесак браниоца, суд је одбио предлог одбране за усаглашавање налаза вештака Станислава Јовића и Боре Ђорђевића, као и да је одбијен предлог одбране да се вештачење обави преко Института за саобраћајна вештачења, одбијен је предлог одбране да се испита стручни саветник одбране, погрешно је цењен исказ сведока ВВ, те да није утврђен узрок саобраћајне незгоде.

Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног, оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и указује на погрешну оцену изведених доказа.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима који у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Осталим наводима захтева, указује се да је изрека првотепене пресуде неразумљива (што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП), да је противречна сама себи и разлозима пресуде (што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), као и да првостепени суд није поступио по примедбама вишег суда (што би представљало повреду закона из члана 426. став 3. ЗКП), а које повреде закона нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић